

Maankäyttöä neljällä vuosikymmenellä

ENSIMMÄISEN PÄÄKIRJOITUKSENI kirjoitin numeroon 1/1983. Tämä on viimeinen. Tähän väliin on toimitusvuosia kertynyt noin 20, mutta neljältä vuosikymmeneltä. Legendaarinen **Gunnar Balle** toimitti Norjan *Kart og Plania* 34 vuotta 74-vuotiaaksi ja **Kay Arne Lauritsen** Tanskan *Landinspektøren*-lehteä 19 vuotta 79-vuotiaaksi. Toimittamisesta näyttää tulevan helposti osa elämää.

Kun lopetin ensimmäisen toimitajarupeamani vuonna 1989, silloinen MIL:n toiminnanjohtaja ja aiempi työtoverini **Sten Öhman** kehui kohteliaasti MIL:n 100-vuotisjulkaisussa lehteä, toimitustyötä ja toimittajien uhrimieltä ja totesi kohdaltani ”tehtävän jäävän nyt nuoremmalle”. Sten kirjoitti tämän siis vuonna 1989! Uusi toimittajakaksoni alkoi vuonna 2000. Nyt vuonna 2011 tuntuu, että Stenin teksti on ajatonta.

Numero 1/1983 oli 60-sivuinen, mustavalkoinen. **Turpeisen Raimo** oli hankkinut siihen kiitettävästi mainoksia. Kannessa käytettiin ensimmäisen kerran lisäväriä. Kuvat olivat negatiivifilmeille näpsäistyjä mustavalkoisia paperikuvia, jotka semmoisenaan lähetettiin kirjapainoon.

Nykyinen lehti on painettu jo vuosia monivärisenä, laajuus yleensä 70–80-sivua.

1980-luvulla käytettiin kirjoituskonetta ja kirjepostia. Tekstit lähetettiin liuskoina ladottavaksi. Ladotut vedokset postitettiin kirjoittajille oikoluettavaksi ja toisilla kappaleilla **Tiaisen Hannu** alkoi tehdä taittoa. Taittajan välineinä olivat sakset, lyijykynä ja paperiliima, joilla tekstiliuskat liimattiin ja kuvien paikat piirrettiin taittomalliin painossa tapahtuvaa asemointia varten. Painosta tuli vedos tarkastettavaksi. Painomenetelmänä oli juuri edellisen päätoimittajan, **Jürgen Grönforsin**, aikana otettu käyttöön offset kohopainon sijaan. Näin aikaisemmin kalliit kuvat eivät enää kurittaneet taloutta samassa määrin. Lehden vuosikerroista koottiin muutama nidottu kirja, jollaisia on nähtävänä esimerkiksi Aalto-yliopiston Maanmittaustieteiden laitoksen kirjastossa.

Jürgenin kaudella syntyi myös *Maankäyttö* entisen *Maanmittausinsinöörin* sijaan, kun kustannuspohjaa laajennettiin

Lehden toimittamisen suunnaksi on valittu ammatillinen yleisluettavuus.

nykyiseen kolmeen ammattijärjestöön. Näiden edeltäjä, *Suomen Maanmittariyhdistyksen Aikakauskirja*, on muuten Suomen vanhin tekninen aikakauslehti, perustettu v. 1892!

Toimituskauteni hauskimpana juttuna pidän numerossa 3/1987 julkaistua **Heikki Hakkilan** muistelusta hänen auskultanttiajaltaan Maanmittauslaituksessa Kirkkokadulla. Sillä hauskuutettiin uudelleen numerossa 3/2008. Koskettavinta oli Konginkankaan bussi-

turma, jossa muiden nuorten ohella menehtyi pylkõnmäkeläinen teekkarineito poikaystävineen. Lehteen tuli spontaanisti kaksi muistokirjoitusta: toinen työpaikalta ympäristöhallinnosta ja toinen opiskelijakavereilta – se oli runo.

Vaikeatajuisin mutta kuitenkin kiehtova on tässä numerossa juttu, joka käsittelee hämmästyttävän kansainvälisen uran tehneen **Urho Rauhalan** ajatuksia.

Nykyään kirjoittaminen on teknisesti vaivatonta. Kirjeenvaihto sujuu sähköpostilla. **Jaana Jäntti** ja **Arto Tenkanen** käyttävät erikoisohjelmistoja taittoon ja kuvien käsittelyyn, ja taittoversio tulee nettiin sekä toimituksen että kirjoittajien tarkastettavaksi. Digitaalisia kuvia voi valikoida, käsitellä ja kuvata rajattomasti.

Lehti arkistoidaan kaikkien ulottuville Internetiin, jossa on myös välineet artikkelihakuun.

Ammattijärjestöihin kuuluminen oli 1980-luvulla jotensakin selvyys. Nyt yhdistykset joutuvat ponnistelemaan jäsenkuntansa säilyttämiseksi ja uusien jäsenten hankkimiseksi. Lehteä on pidetty tutkimusten mukaan tärkeänä jäsenetuna tuolloin ja nyt.

Neljä vuosikymmentä sitten työskenneltiin lähinnä kiinteistö- tai karttapuolella, yhdyskuntasuunnittelijoina tai kiinteistöarvioijina. Nykyisin hakeudutaan entistä monilukuisempiin tehtäviin erilaisilla koulutus pohjilla. Maanmittausalan rajat ovat laajentuneet ja hämärtyneet ja tieto syventynyt.

Tänään ammattilehden on vaikea palvelu lukijoitaan laajasti oman erityisosaamisen kartuttamiseksi. Siihen on lukuisasti yritys- ja sektorillehtiä ja kohdennettua koulutusta. Niinpä lehden suunnaksi on hallituksessa valittu ammatillinen yleisluettavuus. Tieteellisiä

”Maanmittari-identiteetin ylläpito on lehden keskeinen tehtävä.”

artikkeleja varten Suomessa on kaksikin erillistä julkaisua, joten yleisluettavuuden valitseminen on luontevaa.

Kustantajajärjestöjen tavoitteissa korostetaan toimimista alan sisäisenä tiedotus- ja keskustelufoorumina julkaisemalla mm. eri sektoreiden artikkeleita, haastatteluja, uutisia jne. Sijansa kuuluu myös mielipidekirjoituksille, kolumneille ja pakinoille ja myös maanmittauksen historialle. Niillä kaikilla on ammatti-identiteettiä kokoava merkitys. Selkeän ammattiryhmän yhteisin tavoittein on mahdollista vaikuttaa esimerkiksi alan koulutukseen, jotta se tehokkaammin palvelisi yhteiskunnan tarpeita.

Vaikka mielipidekirjoittaminen omassa lehdessä on jotensakin vilkasta, olemme laajempaan julkiseen keskusteluun osallistujina, harvoin poikkeuksin, pidättyväisiä. Yhteiskunnallisesti merkittävistä aiheista ei olisi pulaa. Esimerkiksi poliitikkojen yksiselitteisesti aiheuttama tonttipula vaatisi jatkuvaa kritiikkiä ja rautalan-gasta väentämistä.

Suomalainen maankäyttö ja kiinteistö rakenne toimivat kovin eri lailla kuin muualla läntisessä Euroopassa. Suomessa yhdyskunta- ja kiinteistö rakenteet ovat pitkälti

tehottomia ja pirstoutuneita. Ne ovat syntyneet maanomistamisen ehdoilla. Tämä ei ole oikeudenmukaista eikä vastaa kiristyvän talouden ja kestäväen kehityksen tarpeisiin. Syntyy kuva, että paikkatiedon hallinta riittäisi maanmittausalan missioksi.

Arvelen vielä tulevan "ohraleivän ottavan" päivän, jolloin kysytään, mikä oli kiinteistömuodostuksen rooli, kun Suomen yhdyskunta- ja kiinteistö rakenteet pirstottiin.

Julkiseen keskusteluun tarvittaisiin lisää pekkavirtasia, vastuuntuntoisia teräväkynäisiä asiantuntijoita!

Lehden tekijälle ovat hyvät verkostot arvokkaita. Kiitos siis kaikille Teille, jotka olette yhteistyössä lehteä tehneet: kirjoittajille, avustajille ja auttajille, ilmoittajille ja muille yhteistyökumppaneille sekä toimituksen sisäpiirille ja lehden yhteistyöhakuiselle hallitukselle.

Kiitos myös lukijoille, jotka olette tekijöitä pitsihansikkain kohdelleet.

Pekka Lehtonen
plehtonen1@elisanet.fi

UUTUUS:

Täysin uusi Faro laserkeilain Faro Laser Scanner Focus 3D

- Pieni ja kevyt mittausratkaisu 3D-mittauksiin
- Vaihe-eromittaukseen perustuva mittaus, säästää mittausaikaa 50%
- Tarkkuus parempi kuin 2 mm
- Mittausnopeus 976 000 pistettä/s
- Sisäänintegroitu kamera
- Eräaikainen jälkikäsitteily

Kysy lisää Geostarista!
p. 09-2532 5000

Geostar Oy

Tulppatie 16-18B | 00881 Helsinki | Puh. 09-2532 5000 | www.geostar.fi

